C/2026/3918

1.9.2026

RÅDETS HENSTILLING

af 10. juli 2026

om Tysklands økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2026/3918)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

(2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen en udtalelse om Tysklands udkast til budgetplaner for 2026. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Tyskland ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([2]) den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

(4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadie ([3]). Genopretnings- og resiliensplanerne har sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger fra de seneste semesterforløb, og der var behov for programmer, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer og investeringer, som støttes og gennemføres inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dem, der bidrager til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger.

(5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Tyskland 2026. Heri foretages der en vurdering af Tysklands fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Tysklands gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Tyskland står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Tysklands fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(6) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne ([4]), og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. Den 10. oktober 2025 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens vurdering og henstilling en henstilling om godkendelse af Tysklands nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og om tilladelse til Tyskland til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) ([5]). Planen dækker perioden 2025-2029 og beskriver en finanspolitisk tilpasning fordelt over syv år. Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 4,4 % i 2025, 4,5 % i 2026, 2,3 % i 2027, 1,7 % i 2028 og 1,6 % i 2029, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2024 som basisår – på 4,4 % i 2025, 9,0 % i 2026, 11,5 % i 2027, 13,3 i 2028 og 15,2 % i 2029. På Tysklands anmodning vedtog Rådet samtidig den 10. oktober 2025 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Tyskland til at afvige fra de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne. I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Tyskland mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, Bruxelles, 19.3.2025 (C(2025) 2000 final).

([5]) Rådets henstilling af 10. oktober 2025 om godkendelse af Tysklands nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og om tilladelse til Tyskland til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/5635, 22.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5635/oj).

(7) Den 30. april 2026 forelagde Tyskland sin årlige statusrapport 2026 ([6]) om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, samt om gennemførelsen af reformer og investeringer som reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger. Den årlige statusrapport afspejler også Tysklands halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Tysklands genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241.

(8) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 0,2 %, og HICP-inflationen lå på 2,3 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 0,6 % i 2026 og 0,9 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 2,9 % i 2026 og 2,7 % i 2027.

(9) Ifølge data fra Eurostat ([7]) lå Tysklands offentlige underskud stabilt på 2,7 % af BNP mellem 2024 og 2025. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et underskud på 3,7 % af BNP i 2026 og 4,1 % af BNP i 2027. Stigningen i 2026 og 2027 afspejler hovedsagelig en stigning i udgifter relateret til infrastruktur og forsvar samt indtægtsreducerende skattemæssige foranstaltninger.

(10) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([8]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, stort set neutral i 2025. Den forventes at være ekspansiv i både 2026 og 2027 med henholdsvis 1,3 % og 0,5 % af BNP.

(11) Ifølge data fra Eurostat ([9]) steg Tysklands offentlige gæld fra 62,2 % af BNP ved udgangen af 2024 til 63,5 % af BNP ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig en højere stock-flow-justering i 2025. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at stige til 65,8 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 68,0 % ved udgangen af 2027. Stigningerne i 2026 og 2027 afspejler hovedsagelig stigninger i det primære underskud.

(12) Ifølge data fra Eurostat ([10]) udgjorde Tysklands samlede offentlige forsvarsudgifter 1,5 % af BNP i 2025, hvilket svarer til en stigning på 0,4 procentpoint af BNP i forhold til referenceåret 2021. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de at udgøre 1,9 % af BNP i 2026, hvilket svarer til en stigning på 0,8 procentpoint af BNP i forhold til 2021 ([11]).

([6]) De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([7]) Eurostat – euroindikatorer, 22. april 2026.

([8]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

([9]) Eurostat – euroindikatorer, 22. maj 2026.

([10]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG).

([11]) NATO's definition af forsvarsudgifter adskiller sig fra definitionen i COFOG. Der kan også være forskelle som følge af tidspunktet for registrering af udgifterne, navnlig i forbindelse med militært udstyr, da NATO's registrering ikke følger nationalregnskabsreglerne med hensyn til registreringstidspunkt.

(13) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen brød ud i Mellemøsten i februar 2026, har Tyskland vedtaget finanspolitiske foranstaltninger til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger og virksomheder ([12]). Disse omfatter en ikkemålrettet nedsættelse af energiafgiften på diesel og benzin i maj-juni 2026. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de finanspolitiske omkostninger ved disse foranstaltninger at udgøre omkring 0,1 % af BNP i 2026. Hvis foranstaltningerne forbliver i kraft indtil udgangen af 2026, vil de finanspolitiske omkostninger ifølge Kommissionens estimater udgøre 0,2 % af BNP i 2026.

(14) Ifølge Kommissionens beregninger steg Tysklands nettoudgifter med 3,8 % i 2025. Væksten i nettoudgifterne i 2025 er under den anbefalede maksimale vækstrate.

(15) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Tysklands nettoudgifter at stige med 5,6 % i 2026 og med 9,7 % samlet set i 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifter i 2026 ligger over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,5 % af BNP på årsbasis. For 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,3 % af BNP kumuleret set. Ud fra de aktuelle fremskrivninger af forsvarsudgifterne ligger den forventede afvigelse imidlertid inden for den fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul.

(16) I henstillingen om godkendelse af Tysklands mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. Under hensyn til oplysningerne i Tysklands årlige statusrapport finder Kommissionen, at gennemførelsen af de vigtigste elementer af disse reformer og investeringer, som skulle være gennemført pr. 30. april 2026, generelt er godt på vej. Kommissionen mener, at Tyskland overordnet set har opfyldt sine forpligtelser på tilfredsstillende vis ([13]).

(17) Den 3. juni 2026 vedtog Kommissionen en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF ([14]). I rapporten redegøres der for budgetsituationen i Tyskland for så vidt angår underskudskriteriet, eftersom det planlagte offentlige underskud i 2026 overstiger referenceværdien på 3 % af BNP. Det konkluderes, at Tyskland ikke opfylder underskudskriteriet. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at der ikke er anledning til at indlede en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Tyskland, da Rådet har aktiveret den nationale undtagelsesklausul for Tyskland, og det forventede underskud ud over referenceværdien i 2026 fuldt ud kan tilskrives en forøgelse af forsvarsudgifterne siden 2021, jf. Kommissionens forårsprognose 2026. På baggrund heraf og under hensyn til Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse i medfør af artikel 126, stk. 4, i TEUF har Kommissionen ikke foreslået at indlede proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

([12]) Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).

([13]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

([14]) Rapport fra Kommissionen udarbejdet i medfør af artikel 126, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM (2026) 302 final af 3.6.2026).

(18) Efter to årtier med lave investeringer steg de offentlige investeringer målt i BNP fra 2,2 % i 2005 til 2,9 % i 2023 og 3,3 % i 2025. De offentlige nettoinvesteringer, dvs. investeringer efter afskrivninger, er dog fortsat med sine 0,4 % af BNP blandt de laveste i EU. Dette viser, at det er nødvendigt at styrke de offentlige investeringer yderligere for at fremme vækst og konkurrenceevne. Desuden er det vigtigt at fortsætte bestræbelserne på at strømline planlægnings- og godkendelsesprocedurerne og afhjælpe flaskehalse i forhold til den administrative kapacitet. Typiske investeringsprioriteter med højt afkast omfatter heldagsskoler, førskoleundervisning og børnepasning, jernbaneinfrastruktur samt innovationssystemet. Føderale strukturers kompleksitet, fragmenterede ansvarsområder og begrænset økonomisk kapacitet på kommunalt niveau kan hindre en rettidig og effektiv gennemførelse af projekter.

(19) De relativt lave offentlige investeringer målt i BNP hænger sammen med de offentlige finansers kvalitet, som kan forbedres betydeligt. Gennemførelsen af den særlige fond for infrastruktur og klimaneutralitet forventes at bidrage yderligere til finansieringen af offentlige investeringer. Der er dog stadig mulighed for at øge additionaliteten og kvaliteten af udgifterne fra den særlige fond. Et stærkere fokus på kapitaldannelse på områder, der øger økonomiens produktions- og konkurrenceevne, herunder infrastruktur til uddannelse og færdighedsudvikling, frem for på forbrugsmæssige formål, kan bidrage til at maksimere den positive indvirkning på væksten på lang sigt. En anden udfordring for kvaliteten af de offentlige finanser er overførsel fra det føderale budget til pensionssystemet, som i 2025 var 122 mia. EUR (udgjorde fortsat ca. 25 % af de føderale offentlige udgifter), hvilket giver mindre plads til mere produktive udgifter. De forpligtelser, der blev indgået i 2025 om at forhøje mødrepensioner og opretholde en kompensationsgrad for lovbestemte pensioner på 48 % indtil 2031, forventes at øge pensionsudgifterne yderligere. Pensionsreformerne, som er fremhævet i betragtning (22), kan mindske behovet for budgetoverførsler og forhøjelser af socialsikringsbidragene og dermed fremme retfærdighed mellem generationerne. Andre muligheder for at øge de offentlige udgifters samlede effektivitet kan opstå som følge af yderligere udgiftsanalyser og opfølgning herpå med konkrete politiske tiltag, f.eks. med henblik på at rationalisere eller afskaffe ikkeværsentlige subsidier.

(20) Den demografiske aldring lægger pres på ældrekvoten og udfordrer dermed pensionssystemets holdbarhed på sigt og de lovbestemte pensioners tilstrækkelighed. Mellem 2025 og 2035 forventes befolkningstallet i den erhvervsaktive alder (20–64 år) at falde fra 49 mio. til 45 mio. Pensionssystemets holdbarhed udfordres også af attraktive muligheder for tidlig pensionering samt af, at der ikke tages højde for det demografiske pres gennem bæredygtighedsfaktoren eller ikke foretages en tilpasning af pensionsalderen i takt med stigninger i den forventede levetid. En revision af pensionsindekseringen og en justering af bidragslofterne kunne bidrage til at gøre pensionssystemet mere holdbart. Pensionskommissionens rapport er en mulighed for vidtgående og ambitiøse reformer. Hele pensionssystemet bør sikre en tilstrækkelig indkomst i alderdommen, med arbejdsmarkeds- og individuelle pensionsordninger som supplement til den lovbestemte pensionssøjle. Det er tilrådeligt i højere grad at gøre brug af kapitalstøttede pensionsløsninger. 2026-reformen af arbejdsmarkedspensionerne er et positivt skridt, men arbejdsmarkedspensionsordningerne er sammen med de lovbestemte pensionsordninger for regulerede erhverv fortsat fragmenterede. For nogle ordninger er tilsynet decentraliseret og foregår på delstatsniveau, for andre er ydelserne fortsat ufinansierede, da der ikke findes en særskilt pulje af aktiver, som dækker pensionstilsagnet. Desuden udgør manglen på et bredt aktivgrundlag samt utilstrækkelig forvaltning og utilstrækkeligt tilsyn i visse ordninger en hindring for mere udviklede venturekapitalmarkeder i EU. Kun ca. 51 % af de ansatte, der betaler socialsikringsbidrag, er dækket af arbejdsmarkedspensioner, og denne andel er faldende, eftersom beskæftigelsen forskydes mod sektorer, hvor arbejdsmarkedspensioner er mindre udbredt. Automatisk tilmelding af arbejdstagere til en kapitalstøttet pensionsordning kan navnlig være til gavn for lavtlønnede, der i øjeblikket er dækket i mindre grad, og dermed forbedre pensionernes tilstrækkelighed. Grundet Tysklands høje opsparingskvote bør reformerne prioritere lavindkomstgrupper, der i øjeblikket kun sparer lidt op til pensionen, og derudover ville en omlægning af opsparingen med henblik på at stille mere kapital til rådighed for virksomheder, herunder venturekapital, være ønskelig frem for at øge den samlede opsparingskvote.

Hvad angår individuelle pensionsordninger baner den lovfæstede reform af pensionsopsparingskonti (*Altersvorsorgedepot*) uden obligatoriske garantier vejen for højere afkast. Den største udfordring for gennemførelsen består i at sikre, at omkostningerne til forvaltning af sådanne konti begrænses. I betragtning af den i øjeblikket relativt begrænsede dækningsgrad for individuelle pensionsordninger (30 %) kunne der overvejes en fond pålagt af regeringen, som pensionsopsparere som standard ville benytte (dvs. hvis de ikke ønsker at vælge deres egne fonde), og som har lave driftsomkostninger. Dette kunne også være retningsgivende for markedet med hensyn til omkostninger og praksis.

(21) En arbejdskraftvenlig skattestruktur er afgørende for at styrke incitamenterne til at øge antallet af arbejdstimer. Arbejdstagere i Tyskland står over for en af de højeste skattekiler (herunder beskatning af arbejdsindkomst og socialsikringsbidrag) i EU. Navnlig kan høje skatter kombineret med strenge ydelsesregler (såsom en reduktioner af ydelserne i takt med at indkomsten stiger) mindske incitamenterne til at arbejde flere timer, navnlig for lavtlønnede. Reglerne om sambeskatning af ægtefæller (*Ehegattensplitting*) svækker incitamenterne for sekundære forsørgere, ofte kvinder, til at øge antallet af arbejdstimer. Velfærdsstatskommissionen pegede for nylig på mulige forbedringer med hensyn til at strømline indstillingen af ydelser og digitalisere den sociale forvaltning, og den foreslog også at forbedre velfærdssystemets effektivitet og dermed mindske fattigdomsrisiciene ved at forenkle systemet og forbedre adgangen til ydelser. Ledsagereformer af sociale ydelser med en nedsættelse af indkomstskatten, navnlig for lav- og mellemindkomster – som bebudet i koalitionsaftalen – og tilpassede regler for sambeskatning og ægtefællers sygesikringsdækning kunne øge incitamenterne til at udvide arbejdsudbuddet betydeligt. En ændring af skattemikset i retning af mindre forvridende skatter kunne i stedet skabe alternative indtægtsmuligheder, også på regionalt plan, og samtidig reducere miljøskadelige skattesubsidier frem for at øge dem.

(22) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.

(23) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), ligger Tyskland fortsat under gennemsnittet for EU både med hensyn til projektudvælgelse og udbetalinger. Det er vigtigt at intensivere og fremskynde indsatsen for at sikre en hurtig gennemførelse af investeringer og samtidig opnå de størst mulige konkrete resultater. Tyskland har allerede truffet foranstaltninger inden for rammerne af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst. Samtidig står Tyskland fortsat over for en række udfordringer relateret til gennemførelsen, herunder vedrørende opfyldelse af udgiftsmålene ved udgangen af 2026. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Tyskland har udpeget i sin midtvejsgennemgang af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejsgennemgangen ([15]), gennemføres hurtigt og effektivt.

(24) Tyskland står også over for flere udfordringer i forbindelse med innovation, diversificeringen af økonomien, virksomhedernes dynamik og private investeringer, digitaliseringen af den offentlige forvaltning, digital infrastruktur, boligers prisoverkommelighed, afhængigheden af fossile brændstoffer, investeringer i energisystemer og dekarboniseringen af bygninger, transport og industri, udbuddet af arbejdskraft, kvalifikationer, tiltrækning og fastholdelse af talenter fra tredjelande, uddannelsesresultater samt udbuddet af førskoleundervisning og børnepasning og heldagsskoler.

(25) Innovationen i den private sektor er koncentreret i store virksomheder, visse regioner og mid-tech-sektorer. Små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) udgifter til forskning og udvikling er fortsat lave (0,18 % af BNP i 2023 i forhold til EU-gennemsnittet på 0,47 %). Innovationsaktiviteterne er koncentreret i mid-tech-sektorer. Innovationsmiljøet kunne nyde godt af flere offentlige midler til deeptech og transformativ innovation. FoU-resultaterne er faldet målt som andel af de mest citerede publikationer og patentansøgninger. Tyskland har udfordringer med markedsføringen af akademisk forskning. En mere systematisk tilgang til videnoverførsel, bl.a. ved at prioritere offentlige midler til disruptiv innovation, kunne styrke omsætningen af akademisk forskning af høj kvalitet til kommercielt levedygtige produkter. Denne proces hæmmes ofte i øjeblikket af strukturelle begrænsninger såsom finansieringsordninger og karrieremæssige tilskyndelsesordninger, der ikke i tilstrækkelig grad prioriterer kommercialisering, samt af langvarige og bureaukratiske forhandlinger om intellektuelle ejendomsrettigheder, hvilket forsinker eller modvirker omsætningen af forskning til markedsparate innovationer. For at fremme banebrydende innovation er det vigtigt at styrke højtydende klynger (f.eks. gennem ekspertiseinitiativer) og samtidig fremme skræddersyede FoU-økosystemer og sikre forsknings- og teknologioverførselsinfrastruktur for virksomheder.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen.

(26) Den økonomiske omstilling i Tyskland er blevet intensiveret, og antallet af virksomhedskonkurser (Personen- und Kapitalgesellschaften) har nået sit højeste niveau i 20 år. Antallet af kriseramte virksomheder stiger, og de strukturelle udfordringer vokser, navnlig i regioner, der er under industriel omstilling. Det er derfor blevet endnu vigtigere at lette virksomhedsetablering og vækst og fremskynde omfordelingen af ressourcer fra urentable virksomheder til produktive og innovative virksomheder, herunder nystartede virksomheder og vækstvirksomheder. Antallet af nyetablerede virksomheder steg i 2025 i forhold til året før, men opstartsaktiviteten ligger fortsat under niveauet i 2018, og den generelle tilbøjelighed til at starte virksomhed i Tyskland er fortsat relativt lav. Tysklands afhængighed af mid-tech-industrier og en svagere innovationsoutputhastighed tyder på, at landet kan være ramt af fastlåsningsvirkninger, hvor etablerede industrier og teknologier dominerer, mens nye aktører på markedet har vanskeligt ved at fremme nye teknologier og bringe innovationer ind i det industrigrundlaget. Finansiering er fortsat en central udfordring for unge iværksættere, navnlig for vækstvirksomheder. En styrkelse af de institutionelle investorers rolle som kapitalindskydere kan bidrage til at uddybe kapitalmarkederne og forbedre effektiviteten og investeringsvæksten. Selv om en række offentlige programmer, navnlig gennem udviklingsbanken KfW, støtter venturekapitalsystemet, kunne en reduktion af den skattemæssige usikkerhed vedrørende partnerskabsstrukturer gøre det mere attraktivt for private forvaltere at forvalte venturekapital- og private equity-fonde i Tyskland. Mere generelt kunne virksomhedsfinansiering forbedres gennem et mere effektivt bankmarked, der tilbyder lån til lavere omkostninger og mere fleksible produkter. Dette hæmmes af ineffektivitet i driften: De tyske bankers omkostningsprocent udgjorde 58,3 % i marts 2025 sammenlignet med et EU-gennemsnit på 54 %. Konsolidering, fusioner, herunder med banker fra andre EU-medlemsstater, samt centralisering af driften kunne reducere en sådan ineffektivitet betydeligt.

(27) Regeringen planlægger at nedbringe virksomhedernes administrative omkostninger med 25 % i indeværende lovgivningsperiode. De ambitiøse mål synes imidlertid ikke at være ledsaget af grundlæggende nye instrumenter eller en konsolidering af kompetencer, der kunne fremme en effektiv reduktion af administrative byrder. Dette er afgørende, da mange virksomheder melder om forsinkelser (62 %) og øgede driftsomkostninger (44 %) som følge af kontakt med myndighederne. Effektive værktøjer kunne omfatte forenklede regler for dokumentation, en bredere anvendelse af stiltiende administrativ godkendelse og standardberegninger frem for præcis kontrol fra sag til sag. En grundig cost-benefit-analyse kunne bidrage til at sikre, at den indsats, der er forbundet med ny regulering, står i rimeligt forhold til de fordele, den giver. I betragtning af Tysklands centrale rolle i det indre marked er der et særligt behov for at reducere nationale og regionale hindringer for samhandelen med varer og tjenesteydelser inden for EØS, også ved at undgå byrdefuld national gennemførelse af EU-lovgivning og ved at reducere overholdelsesbyrden i forbindelse med emballage og affaldshåndtering.

(28) Tyskland gør en indsats for at forbedre digitaliseringen af sine offentlige tjenester, men dette har endnu ikke ført til nævneværdige målbare fremskridt. Tysklands resultater med hensyn til centrale mål for det digitale årti vedrørende levering af digitale offentlige tjenester til borgere og virksomheder ligger fortsat under EU-gennemsnittet. De centrale grundforudsætninger for en gnidningsløs digital forvaltning, elektronisk identifikation og forbundne dataregistre er ikke tilstrækkeligt udviklede. Landet halter efter, når det gælder digitale løsninger til at indlede og følge retssager i civil-, handels- og forvaltningsretlige sager. Desuden udrulles nyudviklede digitale tjenester ikke konsekvent på tværs af regioner og kommuner, hvilket begrænser deres territoriale dækning og skalerbarhed. Hvor der findes digitale tjenester, er de ofte ikke tilstrækkelig brugervenlige, idet borgere og virksomheder fortsat møder komplekse, kun delvist digitaliserede procedurer og gentagen kontakt med flere myndigheder. Dette peger på et bredere behov for at modernisere den offentlige forvaltning gennem bedre koordinering eller justerede ansvarsområder mellem forvaltningsniveauerne. Forbundsmyndighederne samt de regionale og lokale myndigheder kunne udvide deres anvendelse af fælles digitale byggesten og standarder og konsolidere overlappende administrative procedurer. En sådan modernisering er også i stigende grad nødvendig for at bevare den administrative kapacitet i lyset af voksende personalemangel, som gør digitalisering, automatisering og enklere procedurer til centrale forudsætninger for en effektiv og modstandsdygtig offentlig forvaltning.

(29) Tyskland gør fortsat fremskridt med udbygningen af sin konnektivitetsinfrastruktur, bl.a. ved at vedtage lovgivning, der skal lette tilladelsesprocedurerne for fiberoptiske net og mobilkommunikationsnet. Ikke desto mindre var dækningen af fibernet til lokaliteter (FTTP) i landet fortsat den næstlaveste i EU. De vedvarende huller i dækningen kombineret med betydelige regionale forskelle risikerer at hæmme konkurrenceevnen, begrænse produktivitetsvæksten og forhale indførelsen af dataintensive digitale teknologier. At indhente efterslæbet kræver en effektiv gennemførelse af de tilsagn, som føderale og regionale myndigheder har afgivet, således at den private sektor fortsat kan investere, hvor det er muligt, og der kan ydes offentlig støtte, hvor det er nødvendigt.

(30) Boliginvesteringerne i Tyskland faldt i 2025 for femte år i træk og er siden 2020 faldet med 20 %, hvilket bidrager til udfordringer med adgangen til prisoverkommelige boliger og til en mere generel økonomisk stagnation. En stadig større kløft mellem huslejepriserne i eksisterende og nye lejemål fører til et fastlåst boligmarked og begrænser arbejdskraftens mobilitet. Foranstaltninger til huslejeregulering tager ikke fat på de underliggende årsager til boligmanglen og kan svække de private investeringsincitamenter og hindre en effektiv udnyttelse af den eksisterende boligmasse. Kompleks og langvarig arealanvendelsesplanlægning kan stå i vejen for en yderligere omlægning af arealer til boliger eller skabe fortætning. Den vedtagne »byggeturbo« har til formål at fremskynde planlægnings- og tilladelsesprocedurerne, men anvendelsen heraf er fortsat ujævnt fordelt mellem kommunerne. Det er afgørende for at tilvejebringe flere boliger at nedbringe byggeomkostningerne, som er de højeste i EU. Gennemførelsen af den bebudede »boligtype E«, en enklere og behovsbaseret standard i byggeriet, kræver retssikkerhed ved anvendelsen af forenklede standarder. Håndteringen af udfordringen med boliginvesteringer kræver innovation i byggeriet, yderligere forenklede og strømlinede regler, digitaliserede processer, bedre arealanvendelsesplanlægning, bedre transportforbindelser samt en udvidelse af den sociale boligmasse og en mere socialt målrettet anvendelse af eksisterende boliger.

(31) Tyskland har fortsat gjort fremskridt med energiomstillingen, navnlig ved at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder. Fossile brændstoffer udgør dog stadig en betydelig del af energimikset. For at opfylde sine klimamål bør Tyskland fremskynde udfasningen af fossile brændstoffer yderligere på tværs af alle sektorer, navnlig inden for boliger og transport, og samtidig støtte en omkostningseffektiv udrulning af vedvarende energi og modernisering af netinfrastrukturen.

(32) På trods af de fremskridt, der er gjort, er der stadig strukturelle udfordringer med hensyn til at integrere stigende og variable mængder vedvarende energi effektivt i elsystemet. Overbelastning af nettet på grund af det geografiske misforhold mellem centre til produktion af vedvarende energi, øger systemomkostningerne og begrænser transmissionskapaciteten til grænseoverskridende handel. Tyskland arbejder på at udvide transmissionsnettet, men der bør gøres hurtigere fremskridt for at sikre, at mindst 70 % af den tekniske grænseoverskridende kapacitet er til rådighed for handel. På trods af de seneste bestræbelser på at nå dette mål er højere netafgifter i regioner, der er rige på vedvarende energi, fortsat en hindring for at placere industrianlæg tæt på produktionssteder. En reform om indførelsen af mere dynamiske, regionaliserede netafgifter kan bidrage til at koble afgifterne til den faktiske netbelastning og dermed skabe mere lokaliserede prissignaler. Selv om Tyskland har taget skridt i henhold til genopretnings- og resiliensplanen og nationale foranstaltninger til at fremskynde udstedelse af tilladelser og støtte fleksibilitetsløsninger, er der stadig udfordringer med at opskalere systemets fleksibilitet og sikre en mere effektiv integration af vedvarende energi i elektricitetssystemet. Fleksibilitetsmuligheder som lagring og fleksibelt elforbrug er endnu ikke udrullet i tilstrækkeligt omfang, hvilket begrænser systemets evne til at håndtere variabel produktion af vedvarende energi uden omkostningskrævende indgreb. Desuden halter digitaliseringen af elnettene, navnlig på distributionsniveau, fortsat bagefter, idet fremskridtene med udrulningen af intelligente målere er særligt langsomme, datatilgængeligheden er begrænset, og der mangler standardisering på tværs af netoperatører.

(33) Emissionerne fra bolig- og transportsektoren, som falder ind under EU's forordning om indsatsfordeling, overstiger fortsat de nationale og europæiske reduktionsmål markant, mens industriemissionerne fortsat er høje. Tyskland vil skulle fremskynde indsatsen for at dekarbonisere disse sektorer for at opfylde sine klimamål og forbedre energieffektiviteten. I bygningssektoren har Tyskland udvidet sine eksisterende finansielle støtteforanstaltninger i henhold til genopretnings- og resiliensplanen, men der er behov for en yderligere tværgående indsats for at øge energieffektiviteten, herunder reducere primærenergiforbruget, for at nå landets 2030-mål. I transportsektoren ses en stigning i udbredelsen af batteridrevne elkøretøjer, som understøttes af subsidier og skattemæssige incitamenter. Der er dog stadig ikke gjort tilstrækkelige fremskridt mod at nå 2030-målene, navnlig med hensyn til at udvide opladningsinfrastrukturen for tunge køretøjer. Der er også behov for større investeringer i opgradering, udvidelse og digitalisering af jernbanenettet for at støtte et modalskift fra vej til jernbane, navnlig på området for godstransport, hvor vejgodstransport fortsat er fremherskende. På trods af igangværende foranstaltninger, der finansieres under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og andre nationale initiativer rammes store jernbaneprojekter fortsat af betydelige forsinkelser, mens den langsomme udrulning af digitale signalsystemer, navnlig det fælles europæiske togkontrolsystem (ERTMS), fortsat begrænser kapaciteten, pålideligheden og den grænseoverskridende interoperabilitet. Samtidig afhænger Tysklands økonomiske sikkerhed og industriens konkurrenceevne af, at fremstillingsproduktionen, herunder de energiintensive industrier, hurtigt omlægges til noget andet end fossile brændstoffer. Komplekse tilladelsesprocedurer, der er præget af overlappende kompetenceområder og en uklar ansvarsfordeling, er imidlertid fortsat med til at forsinke kritiske investeringer i ikkefossile lavemissions- og nettonulteknologier til industriproduktion. For at afhjælpe disse flaskehalse bør Tyskland strømline godkendelsesprocedurerne for infrastruktur og anlæg, der bidrager til industriens omstilling til ren produktion.

(34) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Tyskland i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelig kapital i Unionen.

(35) Manglen på kvalificeret arbejdskraft er faldet, men er fortsat en betydelig flaskehals, som hæmmer vækst, produktivitet og den digitale og den grønne omstilling. I slutningen af 2025 rapporterede næsten 30 % af virksomhederne, at de var berørt af mangel på arbejdskraft, og andelen af ledige stillinger ligger fortsat over EU-gennemsnittet. Selv om beskæftigelsesfrekvensen er høj, er det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. arbejdstager blandt de laveste i EU, og det falder fortsat. Halvdelen af alle kvindelige arbejdstagere arbejder på deltid, hvilket til dels forklarer dette. Manglen på arbejdskraft forværres af kvalifikationsgab og misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer. De digitale færdigheder forbedres gradvist, men er fortsat ujævnt fordelt. Manglen på arbejdskraft er særlig akut i pleje- og IKT-sektoren, byggesektoren og de videnskabelige og tekniske erhverv, hvortil der kræves kvalifikationer inden for STEM-fagene (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik). Manglen på arbejdskraft påvirker også sektorer, der er afgørende for den grønne omstilling, såsom vandforsyning, kloakering, affaldshåndtering og energi. Manglerne afspejler til dels geografiske misforhold og misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer. Også som følge af tilbagegangen i fremstillingsindustrien undergår mange regioner markante strukturændringer og har kun begrænset kapacitet til at absorbere den arbejdskraft, der frigøres. For at imødekomme strukturændringer bør politiske redskaber til støtte for jobskifte tillægges større betydning, og der bør sættes fokus på at fremme erhvervsskift og regional arbejdskraftmobilitet, som i øjeblikket begrænses af det lave boligudbud i områder med behov på arbejdsmarkedet blandt andre faktorer. Ud over disse forebyggende foranstaltninger kan omfattende støtte til lavtuddannede i alle aldre, navnlig personer uden erhvervsuddannelse, hjælpe Tyskland med at modvirke manglen på kvalificeret arbejdskraft. Endelig er der uudnyttet potentiale med hensyn til at tiltrække og fastholde talenter, f.eks. ved at fremskynde, digitalisere og centralisere administrative procedurer for arbejdskraftmigration og yderligere lette anerkendelsen af kvalifikationer gennem en hurtigere og mere gennemsigtig proces.

(36) Dårlige og stadig værre uddannelsesresultater, navnlig for ugunstigt stillede grupper, og et betydeligt antal unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, forværrer yderligere manglen på kvalificeret arbejdskraft. Mellem en fjerdedel og en tredjedel af de 15-årige klarer sig dårligt i matematik, læsning og naturfag, og andelen af elever med de bedste resultater er også faldet markant. Konsekvenserne af de studerendes socioøkonomiske baggrund for uddannelsesresultaterne er særlig udtalt. I 2022 nåede 46,6 % af eleverne fra ugunstigt stillede miljøer ikke op på minimumsniveauet af færdigheder inden for matematik, hvilket er en mærkbar stigning i forhold til 29,8 % i 2015. Derudover halter to tredjedele (64 %) af de elever, der er født i udlandet, bagefter i matematik sammenlignet med 21,9 % af elever uden indvandrerbaggrund, hvilket yderligere bidrager til den voksende socioøkonomiske kløft på uddannelsesområdet. Næsten én ud af syv af de unge i Tyskland (18-24 år) har ingen eller kun meget ringe kvalifikationer og anses for at være unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt. Andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt i Tyskland, er blandt de højeste i EU (13,1 % i 2025) og er steget siden 2021. Forebyggende og afhjælpende foranstaltninger, der tager hensyn til regionale forskelle, kan bidrage til at mindske antallet af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, og til at forbedre uddannelsesresultaterne. En større indsamling af data og datainteroperabilitet mellem skoler, sociale myndigheder og delstaterne ville gøre det muligt bedre at følge uddannelsesforløb. Dette ville bidrage til at målrette støtten til elever, der klarer sig dårligt, fra en tidlig alder, styrke pligten til skolegang eller uddannelse indtil 18-årsalderen og tilbyde fleksible læringsforløb. I takt med at digitaliseringen af økonomien accelererer, bør investeringerne i uddannelse også følge med. Målrettet undervisning er afgørende for gode resultater, hvilket gør lærermanglen særlig bekymrende – den tyske kulturministerkonference (KMK) forventer på nuværende tidspunkt, at der vil mangle 49 000 lærere i 2035.

(37) En styrkelse af førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet og heldagsskoler kan skabe bedre muligheder for fuldtidsbeskæftigelse af omsorgspersoner, ofte kvinder, samt fremme lige muligheder for børn. Halvdelen af alle kvindelige arbejdstagere arbejder på deltid, hvilket er et af de højeste niveauer i EU. Omsorg for børn og ældre pårørende er en hyppig årsag til deltidsarbejde, som til dels skyldes mangler i udbuddet af førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet og fleksible heldagsskoler. Det anslås, at der i øjeblikket mangler 300 000 børnepasnings- og børnehavepladser, og at der fortsat skal oprettes 150 000 pladser i heldagsskoler inden 2029, med regionale forskelle i de uopfyldte behov. Adgang til førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet og heldagsskoler kan også bidrage til at afbøde ulemper som følge af socioøkonomisk baggrund og sprogmangler i tysk. Udrulningen af landsdækkende standardiseret sprogstøtte i førskoleundervisning og børnepasning kan bidrage til at skabe et solidt grundlag for tilegnelsen af grundlæggende færdigheder i grundskolen og dermed forbedre ligheden i det tyske uddannelsessystem, der er kendetegnet ved, at elever meget tidligt opdeles i forskellige uddannelsesspor. I øjeblikket indskrives børn fra mere velhavende husstande i førskoleundervisning og børnepasning næsten dobbelt så ofte som deres mindre velhavende jævnaldrende. En udvidelse af omkostningseffektiv langtidspleje, navnlig hjemmebaserede og ambulante tjenester, kan også lette omsorgsforpligtelserne og fremme retfærdighed mellem generationerne.

(38) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Tyskland bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første, den anden, den tredje, den femte og den syvende henstilling om euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling om euroområdet, henstilling 3 bidrager til at efterkomme den femte, den syvende og den niende henstilling om euroområdet, henstilling 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling om euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling om euroområdet,

HENSTILLER, at Tyskland i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsat overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 10. oktober 2025 og samtidig gøre brug af fleksibiliteten i henhold til den nationale undtagelsesklausul, som Rådet har aktiveret; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke forsvarsberedskabet og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at det sikres, at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme fortsætte med at gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 10. oktober 2025; støtte udrulningen af offentlige investeringer ved at udvide foranstaltningerne til at fremskynde tilladelses- og gennemførelsesprocedurer; forbedre kvaliteten af de offentlige finanser ved at sikre, at den nye særlige fond for infrastruktur og klimaneutralitet (*Sondervermögen*) øger den produktive kapitalbeholdning, og ved at begrænse subsidier og overførsler fra forbundsbudgettet til pensionssystemet; forbedre holdbarheden af de lovbestemte pensioner, samtidig med at pensionernes tilstrækkelighed opretholdes, bl.a. ved at fremme længere arbejdsliv, og styrke arbejdsmarkedspensionsordninger og individuelle pensionsordninger; forbedre skattemikset og velfærdssystemets virkningsfuldhed og effektivitet for at styrke incitamenterne til at øge antallet af arbejdstimer, også for sekundære forsørgere

2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; øge indsatsen for at gennemføre programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter og fleksibilitetsmuligheder, der blev aftalt som led i midtvejsgennemgangen inden for rammerne af samhørighedspolitikken

3. fremme transformativ innovation, bl.a. ved at lette kommercialiseringen af forskning; fremme diversificeringen af økonomien og virksomhedernes dynamik og sætte skub i private investeringer ved at støtte iværksætteri, forbedre adgangen til finansiering for nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, forenkle reguleringen og mindske den administrative byrde; fremskynde moderniseringen og digitaliseringen af den offentlige forvaltning, bl.a. ved at mindske kompleksiteten mellem forvaltningsniveauerne, øge anvendelsen af fælles standarder og omlægge de offentlige tjenester, så de bliver brugervenlige og lige tilgængelige i hele landet; fremskynde udrulningen af digitale kommunikationsnet med meget høj kapacitet; forbedre rammevilkårene for boliginvesteringer for at gøre boliger mere økonomisk tilgængelige ved yderligere at forenkle regler og procedurer, revidere lejelovgivningen, frigøre yderligere byggearealer og styrke socialt boligbyggeri

4. mindske den samlede afhængighed af fossile brændstoffer yderligere og lette mere udbredt brug af vedvarende energi, bl. a. ved at fremme fleksible systemer såsom lagringsløsninger for at reducere priserne i spidsbelastningsperioder; rette investeringerne mod et omkostningseffektivt og kulstofneutralt elsystem, bl.a. ved at tilskynde til netvenlig produktion af vedvarende energi og fleksible forbrugsmønstre, og samtidig styrke regional integration ved at udvide transmissionskorridorerne og støtte grænseoverskridende integration af elmarkeder og elnet; fremme digitaliseringen af elnettene, særlig på distributionsniveau, og fremskynde udrulningen af intelligente målere; fremskynde dekarboniseringen af bygnings-, industri- og transportsektorerne, bl.a. ved at renovere og digitalisere jernbanenettet og ved at mindske flaskehalse i tilladelsesprocedurerne for infrastruktur og anlæg, der bidrager til omstillingen til ren industri

5. øge udbuddet af arbejdskraft og afhjælpe manglen på kvalificerede medarbejdere, navnlig ved at øge antallet af arbejdstimer, styrke grundlæggende færdigheder, lette overgangen til et nyt job gennem aktive arbejdsmarkedspolitikker og blive bedre til at tiltrække og fastholde talent fra lande uden for EU; forbedre uddannelsesresultaterne, bl.a. ved at fremme topkvalitet, forebygge, at unge forlader uddannelsessystemet tidligt, og yde målrettet støtte til ugunstigt stillede grupper; forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af førskoleundervisning og børnepasning, heldagsskoler samt tilgængeligheden af omkostningseffektiv langtidsplejetjenester.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand